

Železná tyč

Směle ♩ = 80-96

1. Kdys Ne - fi, pro-rok dáv-ných dob, od Bo - ha vi - zi měl,
 2. Ač ces - tou má - me za - ku - sit i po - ku - še - ní, klam,
 3. A když se svo - dy při - blí - ží a mrač - na se sne - sou,

v níž kni - hu sva - tých Bo - žích slov jak že - lez - nou tyč zřel.
 přec tmou i ml - hou tře - ba jít vzdor je - jich ná - stra - hám.
 ten, kdo se ty - če při - dr - ží, má po - moc ne - bes - kou.

Pev - ně se drž - me ty - če že - lez - né, jež pev - ná, jas - ná je.

Pak všim bez - peč - ně pro - jde - me, vždyť slo - vem Bo - žím je.

4. Dnes po tyči ručkujeme,
vpřed, s písni, modlitbou,
a s nadějí sledujeme
den za dnem cestu svou.

Slova: Joseph L. Townsend, 1849–1942

Hudba: William Clayson, 1840–1887

5. Na konci tyče železné
lze strom života zřít.
Tam v jasu světla budeme
i my s anděly žít.

1. Nefi 15:23–25

1. Nefi 8; 12:17